

YURT DIŐI DENEYİMİ

Nida AKYOL*

Yurt dıŐına çıkmak kendimi geliştirme, dil öğrenme/pekiŐtirme, yeni kùltürler tanıma aşınsından hep hayalim olmuştu. Ancak hayal olarak kalacağını düşünüyordum çünkü bunun için bir çabam ve birikimim yoktu. “Belki bir gün...” diye düşünürken 2018 yılında arkadaşım Önder Mallı’nın yaz tatilinde yurt dıŐında 6 hafta geçirdiğini öğrendim. Nasıl gittiğini, neler yaptığını sorgularken beni AİESEC ile tanıştırdı. AİESEC makul meblağlar ile kalacağımız yere ve yemeğimize kadar karşılayıp farklı ÷lkelerden gençlerin birbirine kùltürlerini tanıtmaları, sosyalleŐmesi konusunda sosyal sorumluluk projeleri ile olanak sağlıyordu. Bunu öğrendiğimde benim için de yurt dıŐına bir kapı açılmıştı ve hemen projeleri araŐtırmaya başladım. Hangi ÷lkeye ve hangi projeye başvuru yapacağıma karar vermem birkaç günümü aldı. Sonunda Ukrayna’ya başvuru yaptım ve Kiev’deki projeye kabul edildim.

Projem Temmuz 2019’da başlayacaktı. Tarih yaklaŐıkça bütün evraklarımı tamamladım, internet üzerinden proje için gruplar kuruldu, proje arkadaşlarımla daha Ukrayna’ya gitmeden tanıştım derken o tarih gelmişti. Uçaktan indiğimde proje liderlerinden bir kız beni havalimanından alıp kalacağım yere götürecekti, ertesi gün proje başlayacaktı. Kısacası her şey planlanmıştı. Soğukkanlı bir kişiliğim olduğu için hiç heyecanlanmamıştım. Ailemle vedalaŐtım, uçağına bindim, memleketime gidiyormuş kadar rahatken uçaktan indiğimde telefon hattımın açılmadığını fark ettim ve o an üzerimdeki rahatlık yerini korkuya bıraktı. Çünkü beni almaya gelen kız tanıımıyordum ve nasıl bulabileceğim konusunda hiçbir fikrim yoktu. Dilini bile bilmediğim yabancı bir ÷lkede korku ve stres ile pasaport kontrolüne doğru giderken arkamda Türkçe konuşan birilerini görüp telefonlarımı kullanıp kullanamayacağımı sordum. Sıkıntımın ne olduğunu sordular, söylediğimde Rusça bildiklerini söylediler, beni bekleyen kız arayıp nerede olduğunu öğrendiler ve beni kızın yanına kadar götürdüler. O an öyle iyi insanlarla karşılaŐtığım için çok şanslıydım. Proje liderimiz Mariia ile tanıştım ve proje hakkında, ÷lkelerimiz hakkında sohbet ederek hostelime gittik, orada da Türk arkadaşlarımla tanıştım.

Projenin başlangıç tarihi geldi hepimizi aynı hostele yerleŐtirdiler ancak bir sıkıntı olmuştu ve projemiz başlamamıştı. 10 gün kadar gecikti ve biz o 10 günde Kiev’i doyasıya gezme fırsatı bulduk. Proje başladığında ise 2 Türk arkadaşımı ve beni sadece üçümüzün kalacağı bir eve yerleŐtirdiler. Arkadaşlarımla ve benim öncelikli amacı İngilizcemizi geliŐtirmektir. Yerli halkın büyük kısmı İngilizce bilmiyordu. Diđer proje arkadaşlarımız Mısır, Cezayir ve Çin’den gelmişti ve sadece onlarla İngilizce konuşabiliyorduk. Bu yüzden kendi aramızda da Türkçe konuşmayı yasaklamıştık. Bir yaz okulunda 5-12 yaş arası çocuklar ile ilgilenip onlara temel İngilizce öğrettik bu sayede de biraz pratik yapmış olduk. 6 hafta boyunca dilini bilmediğim çocuklarla anlaşabilmeyi öğrenmiş, İngilizce pratik yapmış, proje arkadaşlarımla güzel anılar biriktirmiş, gezmiş, eğlenmiş, yöresel tatlar denemiş ve farklı bir kùltürü yaşayarak öğrenmişim. Bu tecrübem bana her şeyden çok hayallerimi gerçekleŐtirmek için çabalayamam gerektiğini öğretti. Vermek istediğim mesaj ise “İsteddiğiniz sürece tüm imkanları kullanarak hayallerinizi gerçekleŐtirebilirsiniz, yeter ki pes etmeden peşinden koşun...”

* Trakya Üniversitesi Uluslararası İliŐkiler Bölümü Üçüncü Sınıf Öğrencisi